STAȚIUNILE DE ODIHNĂ ȘI LOCURILE DE AGREMENT, TERITORII ALE SĂNĂTĂȚII PRIN SPORT

În Mesajul adresat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU participanților la Conferința pe țară a mișcării sportive este puternic subliniat rolul profund social al exercițiilor fizice și sportului, efectele binefăcătoare pe care acestea le au asupra menținerii și întăririi sănătății, sporirii capacității de muncă. În acest sens, este dată indicația de a se acționa în modul cel mai hotărît pentru angrenarea întregului tineret **„în practicarea exercițiilor fizice, a sportului și turismului, pentru folosirea de forme simple, accesibile și atractive, în vederea dezvoltării unei activități sportive cu adevărat de masă, care să cuprindă cele mai largi categorii de cetățeni".**

În plin sezon estival, stațiunile de odihnă și tratament, bazele de agrement ș.a., sînt mijloace cu un ridicat potențial în satisfacerea deopotrivă a sarcinilor dezvoltării activității de masă și a cerințelor oamenilor muncii. Aceasta, în măsura în care organele și organizațiile sportive, celelalte organe cu atribuții, cadrele medicale și gospodarii tot mai numeroaselor stațiuni cu care se mîndrește țara noastră se străduiesc să pună în valoare potențialul existent, să vină în întîmpinarea preferințelor cetățenilor și manifestă un activ spirit de organizare, inițiativă creatoare.

Raidul-anchetă prezentat în această pagină își propune să pună în discuție tocmai cîteva din aceste probleme de stringentă actualitate și, după cum se va vedea, alături de exemple bune, mai există destule manifestări de delăsare, care trebuie să dea de gîndit factorilor responsabili.

TREPTELE GOVOREI

La Govora, am păşit pe treptele sportului şi agrementului. Nu este o figură de stil, în staţiune terenurile şi amenajările sportive fiind dispuse pe platouri plasate la nivelurl succesive, ca o adevărată scară. Vrei să joci fotbal? Trebuie să urci pe cea mai înaltă treaptă (nici nu se putea ca fotbalul să nu fie la... înălţime!). Vrei să joci volei, handbal şi tenis? Spaţiile respective se află la nivelul mijlociu, pe un „dreptunghi" bituminizat. Şi dacă tot te-ai deplasat pînă acolo, merită să încerci cu amicii şi o partidă de popice, mai ales seara, pe răcoare, la lumina noii instalaţii de noctură a arenei. Cei care preferă sporturile de sală au la dispoziţie cele necesare în cluburile din staţiune (în număr de patru). Şi pentrucă tot am amintit de sportul în sală, să menţionăm şi cea mai recentă construcţie a oraşului, sala de sport, ridicată prin contribuţia voluntară a cetăţenilor. Utilitatea unei asemenea amenajări sportive se impune de la sine, deoarece de ea beneficiază atît localnicii, cît şi oamenii muncii veniţi la tratament şi odihnă în tot cursul anului, staţiunea Govora avînd o activitate non-stop.

Nici cei mai mici cetăţeni nu au fost neglijaţi. Spaţiile de joacă, dotate cu aparatura necesară, din vecinătatea grădiniţei şi a sanatoriului de copii, înfrumuseţează zilele celor mici, iar satul de vacanţă, cu căsuţele pentru camping, ieşite parcă din povestea cu „Albă ca zăpada şi cei 7 pitici", invită mai bine decît orice reclamă.

DRUMEȚIILE ZILNICE

Spre deosebire de celelalte stațiuni vizitate pe Valea Oltului, Olăneștiul, după cum ne-a spus primarul orașului, tov. **Gheorghe Horelu**, nu are spații disponibile pentru noi terenuri de sport. De aceea, edilii au trebuit să găsească soluții cît mai economicoase ca spațiu, pentru ca în sistematizarea stațiunii sportul și agrementul să nu fie, totuși, văduvite.

Chiar la intrarea în localitate se află un teren de minifotbal, căruia i se va adăuga, prin mutarea vechii piețe, noi „dreptunghiuri" de volei și baschet. Lucrarea a necesitat consolidarea terenului, aflat pe malul rîului Olănești, proaspătul complex sportiv căpătînd contur în actualul sezon.

De sport și turism se ocupă Casa de cultură și Biroul local de turism, la loc de cinste fiind drumeția. Grupuri de excursioniști pleacă aproape zilnic pe itinerariile ce duc în vecinătate la Iezer, Frăsinei, Piatra Scrisă și Comanca.

În parcul sanatoriului 1 Mai se va reamenaja pînă la 15 iulie pista de popice, iar — pentru perioada vacanței de vară — o clasă de la școala generală a fost transformată într-un club al tineretului.

CĂLIMĂNEȘTI: SE RESIMTE NEVOIA UNUI ORGANIZATOR

Am ajuns la Călimănești în plină epocă de ploi. De altfel, după cum ne-au spus localnicii, ploile au făcut pînă în prezent parte din programul săptămînal al oaspeților acestei stațiuni. Iată de ce este mai mult căutat spațiul acoperit destinat sportului, la Casa de cultură. Tocmai de aceea ne-a mirat faptul că, deși programul afișat era „10—13 și 17—22", practic ping-pong și șah nu se puteau juca decît după-amiază. Motivul? Responsabilul clubului, făcînd naveta, are program numai după-amiază...

Fiind una din marile stațiuni balneoclimatice din țară (Călimănești-Căciulata găzduiesc aproximativ 2500 de oameni ai muncii în fiecare serie) ne-a interesat în ce măsură sportul poate concura la refacerea capacității de muncă și a sănătății celor veniți aci. Ne-a răspuns directorul Complexului balnear Călimănești-Căciulata, tov. **Constantin Predescu**: **„Pe noi ne interesează în primul rînd sportul ca adjuvant al tratamentului complex și de aceea gimnastica medicală, recuperatorie, este pe primul plan. Avem la pavilionul central o sală utilată special și deservită de cadre calificate. Nu trebuie să uităm însă că pacienții au și o serie de necesități și preferințe individuale, pe care vor să și le satisfacă în timpul lor disponibil. În acest sens, noi le punem la dispoziție, începînd de la 1 iulie, la Căciulata, în spatele restaurantului „Perla", un bazin de 35/18 m, cu apă fermală, cabine și un micro - camping. Și chiar dacă la Călimănești există terenuri de fotbal, volei, handbal, o pistă de popice în parcul Ostrov și, în perspectiva noilor construcții turistice de la Cozia și Căciulata, alte amenajări pentru sport, se resimte nevoia unui organizator care, călăuzind disponibilitățile fororilor de resort de aci, să atragă în activități cotidiene miile de vizitatori ai stațiunilor. Bineînțeles, conform indicațiilor de rigoare ale medicilor și preferințelor individuale".**

Și chiar dacă cei de la Casa de cultură organizează regulat simultane de șah, date de făcătorul de categoria I Petre Ghețea, de la asociația Caraimanul Bușteni, și diverse competiții la mesele cu 64 de pătrate, care se bucură îndeobște de succes, este cu totul insuficient pentru a anima o reală activitate sportivă.

anului reclamă lipsa unei mese de tenis (ca minim de dotare într-o stațiune!), ci și localnicii, dornici să facă sport.

LA BUȘTENI

EXCURSII CU MAȘINA SAU ORGANIZATE DE... FOTOGRAFI

Știți cui trebuie să vă adresați la Bușteni dacă vreți să faceți o excursie prin împrejurimi? Fotografilor! Pe seama lor sînt lăsate aceste importante activități cotidiene din viața unei stațiuni montane de anvergura Buștenilor. Și chiar nu se organizează excursii pentru cei veniți la odihnă la Bușteni? Ba da, dar filiala locală a oficiului de turism se ocupă numai de cele cu autocarele, pe rute îndepărtate (de pildă la Tușnad, Bran), care sînt, totodată, foarte rentabile. Nu avem nimic împotriva depășirii planului de venituri ale organizației de turism, dar nu trebuie să uităm cerința esențială pusă în fața celor chemați să se ocupe de odihna și recrearea cetățenilor, aceea de a iniția diverse forme de practicare a exercițiului fizic în aer liber. Turismul, drumețiile contribuie nemijlocit la întărirea capacității de muncă și sănătății și de aceea trebuie să constituie o formă cît mai largă de participare a populației. Iată de ce o asemenea situație, în care excursiile pe jos, cutreierarea minunatelor locuri pe care munții le oferă drumeților în această zonă, sînt lăsate pe mîna celor nechemați (și care, pe deasupra, urmăresc numai beneficiile bănești) este de neînțeles. Locatușul mecanic de la Combinatul chimic Craiova, **Rutin Rizoi**, aflat la odihnă cu soția, și mare amator de drumeție, ne-a spus că a trebuit să se mulțumească cu excursiile pe itinerariile cunoscute de el, întrucît a venit în concediu să se bucure de natură și aer liber și nu să facă excursii cu mașina, sau cu fotografii...

Un repros la adresa organizatorilor locali am aflat și în opinia unor tineri din Bușteni. Astfel, **Constantin Birligă**, operator chimist la Fabrica de hîrtie din localitate, ne-a declarat că nu numai turiștii veniți la Bușteni în tot cursul

„Încercarea puterii" fotoghizilor din Bușteni.

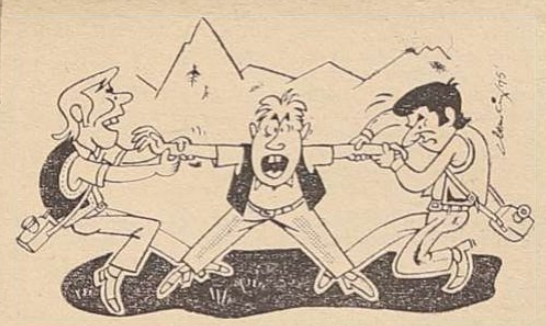

Cetățene, te implor,
Te avertizez, chiar, drastic,
Nu te da pe mîna lor
Că devii... supraelastic!

Desen și catren de **Al. CLENCIU**

ITINERAR AL PESCARILOR BUCUREȘTENI

Pescuitul, acest frumos și mereu atractiv sport de agrement are mulți amatori și în Capitală. Un itinerar de sfîrșit de săptămînă e dificil de indicat, întrucît bălțile, cele gospodărite de A.G.V.P.S., sînt repartizate asociațiilor de vînătoare și pescuit ale sectoarelor 1, 3, 5, 8, județul Ilfov și Dinamo, dar sînt și iazuri unde au acces toți pescarii, indiferent de care asociație aparțin. Așa că, să pornim la drum...

Locurile de pescuit sînt acum în afara perimetrului Capitalei (lacurile „interioare", ca Floreasca, Herăstrău, Tei, au fost transformate în crescătorii, unde pescuitul sportiv este cu desăvîrșire interzis) unele dintre ele fiind situate în locuri pitorești. Să enumerăm cîteva din soiurile de pești care pot fi prinși aici, cu dibăcie și... puțin noroc.

Lacul Snagov (cu acces pentru toți pescarii): aici predomină peștii răpitori, știuca și bibanul, dar se găsește din abundență și roșioară. Pescuitul de pe mal este mai greu, rezultate bune se obțin pescuind din barcă. **Cernica**, la cîțiva kilometri de noul și modernul cartier Pantelimon, de o întindere imensă (începe la Ștrand și se termină sub satul Căldăraru), atrage și acum, în timpul verii, zeci și zeci de pescari. Aici, cum se spune, dacă nu... pică cîte o știucă (la lingură sau peștișor viu), nu pleci acasă fără un kilogram-două de roșioară. La cunoscuta baltă de la **Căldărușani** (pe linia ferată București — **Făurei** — Galați — stația Greci) aparținînd de A.V.P.S. jud. Ilfov, în afară de membrii asociației-gazdă au acces și ceilalți pescari, contra sumei de 5 lei zilnic (achitabili la filială sau la debarcaderul bălții). Balta are două cabane (dea nouă cu 24 de locuri și Sitarul cu 14 locuri) unde pescarii își pot petrece noaptea. Pescuitul de pe mal este aproape imposibil, din cauza abundenței stufului, deci se recomandă folosirea bărcilor, care se închiriază la cabana nouă. Se prind, cu momeli artificiale (linguri, woblere) sau naturale, bucăți sub un kg. Nu lipsește bibanul, roșioara și nici crapul.

Alte bălți căutate de pescarii bucureșteni: cele de pe **Valea Cîlnăului** (șoseaua Olteniței — de la km. 23), **Mărițua, Pasărea I, II, III și IV** — aparținînd A.V.P.S. sect. 5; **Brănești IV** (șos. Călărași, lîngă comuna Brănești), **Berceni I, II și Dobreni** — A.V.P.S. Dinamo; **Moara Domnească, Găneasa** — A.V.P.S. sect. 3; **Tunari, Crețulcasca** (are și bărci), **Ștefănești, Boltașu, Afumați I, V** — A.V.P.S. sect. 1; **Piteasca I, III** — A.V.P.S. sect. 8. În aceste iazuri pescarii găsesc caras și crap.

Iată doar cîteva din itinerariile posibile ale pescarilor bucureșteni.

Pagină realizată de
Paul SĂVESCU, Modesto FERRARINI, Toma RĂBȘAN și Traian IOANIȚESCU

OCNA SIBIULUI

„CELE 7 LACURI" ȘI BINEFACERILE LOR

La 18 km de Sibiu, în drumul spre Sebeș, se află Ocna Sibiului. Cunoscută de mult prin efectele curative ale apelor saline, mica stațiune încearcă să-și valorifice cît mai deplin posibilitățile, pe acest plan acordînd locul cuvenit și sportului și agrementului.

Așa numita zonă a „celor 7 lacuri" aflată la intrarea în oraș, era pînă nu de mult un teren al nimănui, lăsat în paragină. Cei care veneau aci, atrași de aceleași virtuți recunoscute ale lacurilor, nu găseau nimic din instalațiile necesare mimimului de confort. Se irosea astfel o sursă naturală prețioasă. Iată însă că, începînd din sezonul trecut și această zonă a intrat, prin efortul Consiliului popular, al localnicilor, în circuitul stațiunii. În spațiu acum împrejmuit, cu aspect civilizat, au fost amenajate vestiare și cabine, grupuri sanitare, o plajă, terenuri de fotbal și volei, podețe între lacuri, scări de coborît în lacuri și alte căi de acces, un bazin betonat rezervat copiilor, peluze de iarbă, chioșcuri de răcoritoare, chiar și locuri de parcare pentru cei veniți... pe patru roți. Numai într-un an de la darea sa în funcțiune, noua zonă de agrement și odihnă din Ocna Sibiului a adus beneficii de peste 100 000 lei.

Gospodarii stațiunii nu vor uita însă — sîntem siguri — că această lucrare este abia la început și că modernizarea se cere continuată. Mai ales că investițiile și-au dovedit repede eficiența.

POPAS LA PORȚILE DELTEI

Pînă în 1968, în Tulcea, orașul de la porțile Deltei — cu un pronunțat caracter turistic aproape tot anul — agrementul, sportul, în general, aveau doar două puncte de sprijin: terenul de fotbal de pe strada Isaccea (pe pămînt moale care, după ploi, se transforma într-o adevărată mlaștină) și „Arena Mircea" (un teren de volei și altul de baschet — tot pe pămînt — în curtea unui liceu).

Ne spunea tovarășul **Ion Andronache** — primarul orașului — că situația de azi este incomparabilă cu cea de acum cîțiva ani: **„La dezvoltarea deosebită, urbană și industrială, a orașului, s-a adăugat și îmbunătățirea bazei materiale a sportului, agrementului. A apărut locul de agrement „Ciuperca", pe malul lacului cu același nume — unde se poate face canotaj, juca volei, handbal sau tenis; două baze nautice — de caiac-canoe — pe același lac; cochetul stadion Delta — cu teren gazonat de fotbal, pistă de atletism, sectoare de sărituri, tribune de beton ș.a.; trei săli de sport pe lîngă licee; baze sportive școlare, bituminizate, la liceele: Spiru Haret, Agricol, Pedagogic și la patru școli generale. Totul, totul, realizat prin muncă patriotică..."**

Impresionant apare — în această direcție — viitorul. Am vizitat și aflat în construcție: **o sală de sport** cu 1 000 de locuri; **complexul sportiv al Sindicatelor** (teren gazonat de fotbal, pistă de atletism ș.a. în parte date în folosință) dar mai ales **Parcul sportiv al pionierilor și școlarilor.** O adevărată oază a luminii, bucuriei și sănătății, ce se construiește pe un deal la marginea pădurii Bididia. Pînă acum sînt gata un teren gazonat de fotbal (cu tribune, unele de beton, altele naturale), căsuțe pentru un sat de vacanță, suprafețe mari bituminizate pentru alte terenuri. Aici, pionierii — ca albinele — au invadat parcul, lucrînd la terminarea, la înfrumusețarea lui.

ÎN AVAL ȘI ÎN AMONTE DE RM. VÎLCEA

Plecînd din Capitală ca să ajungi pe Valea Oltului, acolo unde sînt vechile și renumitele stațiuni balneo-climaterice Govora, Olănești, Călimănești și Căciulata, trebuie să treci mai întîi prin orașul de reședință al județului Vîlcea, Rm. Vîlcea. Și nu numai din necesități rutiere sau din curtoazie, ci și atras ca turist. Pentru că așezarea sa geografică îi conferă localității atributele unei stațiuni de odihnă, chiar dacă aici pulsează tot mai viguros inima unui centru industrial, în plină dezvoltare. Condițiile naturale în această „poartă" a Oltului favorizează dar și solicită crearea unei baze adecvate odihnei active, sportului și turismului.

În acest sens ne-am și adresat tov. *Dumitru Vlăduț*, prim-vicepreședinte al C.J.E.F.S. Vîlcea. *„Această problemă are două aspecte: asigurarea unor condiții propice exercițiului fizic pentru cetățenii ce trăiesc pe aceste meleaguri și, totodată, valorificarea în scopuri turistice și de agrement a cadrului natural"* — ne-a spus dînsul. *Mai avem încă multe de făcut pentru ca noile cartiere din orașele Drăgășani, Horezu, Brezoiu, Călimănești să poată oferi locuitorilor lor spațiile necesare destinderii prin sport și agrement, în preajma căminelor lor. Chiar și la Rm. Vîlcea se resimte această necesitate. Iată numai un singur exemplu: pe Valea Oltului au apărut primele două lacuri de acumulare, în amonte de Rm. Vîlcea și Govora, iar în viitorul apropiat cele de la Dăești și Rm. Vîlcea, în aval, vor figura și ele pe harta județului nostru. Asemenea locuri, create de mîna omului și care completează în mod eficient și fericit frumusețile naturale ale zonei, vor trebui să intre în circuitul turistic și de agrement cu tot ceea ce presupune aceste noțiuni ale civilizației moderne. Vizitatorul venit aci să se recreeze — fie că este localnic, fie că este turist — va beneficia de posibilități multiple de a se odihni activ în mijlocul naturii".*

Dar pînă a ajunge pe șerpuitoarea cărare betonată ce te duce în pitorețile stațiuni de pe Valea Oltului, să poposim puțin și în vechiul parc al municipiului, „Zăvoi". Nu era zi de meci, pe aleile ce duc spre stadionul „1 Mai", modernizat cu ocazia promovării echipei locale în prima divizie, nu întîlneai decît pe cei ce se duceau la ștrand, la terenurile de baschet, volei, pe cei ce se odihneau pe băncile parcului. Printre aceștia, un grup de fete și băieți care, prin exuberanța lor, lăsau să se întrevadă lesne că erau elevi aflați la debutul vacanței de vară. Ei se mirau cu glas tare că n-au putut găsi deschis acum, în plin sezon estival, debarcaderul de pe lacul din Zăvoi. Ne-am dus și noi să-l vedem: lacul nu era curățat, apa murdară nu te îmbia de fel la plimbare pe care, de fapt, nici nu o puteai efectua întrucît lipseau ambarcațiunile. Unde erau acestea? Probabil, nu ieșiseră încă de la iernat...